

sagde allerede første Gang, jeg havde Ordet, anser jeg denne Lovgivning for en Forsøgslovgivning, og skulde det vise sig, at Tilsynet ikke er tilstrækkeligt, vil jeg dog tro, at vi hurtigt kunde enes om at skærpe den.

I Anledning af den højtærede Ministers Bemærkning om Punkt d. i § 16, hvorefter fast Ejendom højst maa opføres til Ejendomsskyldværdien, vil jeg bemærke, at denne Bestemmelse forekommer mig noget streng, thi det er over hele Landet saaledes, at Ejendomsskyldværdien og den virkelige Værdi af Ejendommen ikke er den samme, selv om de burde være det i Kraft af den Bestemmelse i Loven om Ejendomsskyld, at Ejendommene skal ansættes til deres Værdi i Handel og Vandel. Men i Praksis kan man træffe Ejendomme med en Ejendomsskyld, der er minimal i Forhold til den virkelige Værdi, og naar det er Tilfældet, forekommer det mig, at der, hvis man skal opføre Ejendommene til Ejendomsskyldværdi, derved vil paaføres i alt Fald de nye Selskaber en urimelig Udgift. Jeg synes, at man maa regne med den virkelige Værdi og ikke med en tilfældig teoretisk Værdi.

Ogsaa Bestemmelsen i § 16 a. om, at Organisations- og Etableringsomkostninger aarlig skal nedskrives med mindst $\frac{1}{3}$ af det oprindelige Beløb, forekommer mig lidt streng, men det hører til de Ting, man kan drøfte i Udvalget. Det er ikke saa ganske faa Omkostninger, der skal til for at etablere et Kontor af nogenlunde rimelig Størrelse, og det er maaske strengt nok, at de i Løbet af 3 Aar fuldstændig skal afskrives.

Jeg er ikke særlig henrykt for, at den højtærede Minister ikke synes begejstret for den Tanke, at man skulde se at fremskaffe det Grundlag for Forsikringsvirksomheden, som jeg mener er saa absolut nødvendigt, og ligefrem kræve, at Forsikringsselskaberne skal møde med en Statistik, saa at man kan faa et rationelt Grundlag for Forsikringsvirksomheden. I Øjeblikket befinder vi os paa gyngende Grund, for saa vidt som hverken de forsikrede eller Forsikringsselskaberne ved, om de Policer, der tegnes, kan svare til de Forventninger, man stiller til dem. Det naas kun gennem et rationelt Grundlag for denne Virksomhed, og det mangler ganske, saa længe Selskaberne ikke har Statistikken i Orden. Derfor tror jeg, det vilde være heldigt, om man kunde faa Selskaberne til at møde med den Statistik, som de kan give. Jeg kan ikke tro, at Forsikringsselskaberne, i alt Fald de, som fører en reel Virksomhed, ikke

skulde være interesserede i at tilvejebringe et saadant Grundlag.

Den højtærede Minister mente, det var en Nødvendighed i § 9 at blive staaende ved Kravet om 25 pCt. Indbetaling. Jeg tror at turde sige, at det er den bestaaende Tilstand, om end ikke lovmæssigt, saa dog Coutume mange Steder indenfor Selskaberne, at blot man har 25 pCt. indbetalt, er det tilstrækkeligt. Efter min Mening har intet gjort større Ulykke i vort Forsikringsliv, og en Mængde af Krakkene indenfor Forsikringsverdenen skyldes netop, at man kan nøjes med at indbetale 25 pCt. Mange Mennesker har paataget sig en Pligt, som de slet ikke kan opfylde, naar Krisen bryder ind over Virksomheden. Derfor vilde jeg finde det overordentlig heldigt, hvis man forhøjede denne Procent. Jeg vilde være tilbøjelig til at sige: Lad os komme bort fra, at man kan tegne Aktier i et Selskab uden at indbetale hele Aktiens Paalydende; har Folk Raad til at tegne Aktier, har de ogsaa Raad til at betale hele Aktiebeløbet i Stedet for at udsætte en Del af Indbetalingen til senere, naar de maaske slet ikke har Raad til at indbetale noget. Jeg tror, det er en meget vigtig Bestemmelse, og jeg vilde i høj Grad beklage, om det skulde blive fastslaaet som god Forretningsgang, at Folk, der tegner Aktier i et eller andet Forsikringsselskab, kan nøjes med at indbetale 25 pCt. Jeg forbeholder mig derfor at søge Tilslutning indenfor Udvalget til at faa Bestemmelsen ændret.

Hvad jeg i øvrigt har at bemærke om Lovforslagets Bestemmelser, skal jeg, som sagt, gemme til Udvalgsbehandlingen. Som jeg udtalte, da jeg første Gang havde Ordet, skal jeg være villig til at medvirke til at faa et Resultat ud af Udvalgsbehandlingen.

Handelsministeren (Jørgen Christensen): De faldne Udtalelser giver mig ikke Anledning til at gøre mange Bemærkninger. Det synes, som om der ved de Udtalelser, der nu er fremsat, aabner sig nogen større Mulighed for at faa Lovforslaget gennemført, end jeg tidligere formodede.

Til det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs) vil jeg gerne bemærke, at ogsaa jeg mener, at man er bedst tjent med, at der er Tavshed om det Selskab, som blev omtalt, og det var kun den Anledning, jeg havde til at forsvare, at Tilsynet henlægges under Handelsministeriet, der fik mig til at nævne det. Ellers skulde jeg ikke være gaaet ind paa Spørgsmaalet. Jeg er nemlig ganske enig med det ærede